

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 marca 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w Wydziale V Karnym,

w składzie :

Przewodniczący : **SSR Aneta Talaga**

Protokolant : Teresa Kowalewska

przy udziale

Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Stare Miasto Joanny Łukasik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 lutego, 05 marca 2013 roku

sprawy karnej z oskarżenia publicznego :

M. R.

s. S. i H. z d. J.

ur. (...) w W.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 15 listopada 2012 roku we W., znajdując się w stanie nietrzeźwości, prowadził samochód osobowy marki H. (...) o nr rej (...) w ruchu lądowym, mając w wydychanym powietrzu 1,13 mg/l alkoholu, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości

tj. o czyn z art. 178 a § 4 k.k. w zw. z art. 178 a § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego M. R. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyżej opisanego w części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 178 a § 4 k.k. w zw. z art. 178 a § 1 k.k., z tymże przyjmuje, iż był on wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia II Wydział Karny z dnia 10 listopada 2009 roku, sygn. akt II K 1213/09 i za ten czyn na podstawie art. 178 a § 4 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności na 2 (dwa) lata okresu próby,

III. na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych określając wysokość jednej stawki dziennej na 20 (dwadzieścia) złotych,

IV. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat,

V. na podstawie art. 43 § 3 k.k. zobowiązuje oskarżonego do zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdu,

VI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie (zatrzymania) dnia 15 listopada 2012 roku przyjmując, równa się to dwóm dziennym stawkom grzywny,

VII. na podstawie art. 624§ 1 kpk oraz art. 17 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych w tym od opłaty.

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku postępowania jurysdykcyjnego Sąd ustalił następujący stan faktyczny istotny dla rozstrzygnięcia .

M. R. dnia 15 listopada 2012 roku spożywał alkohol w lokalu przy ul. (...) we W. .

Dowody :

wyjaśnienia oskarżonego M. R. , k. 18 , 46-47 akt

Około godz. 1.00 kierujący samochodem osobowym marki H. (...)o nr. rej. (...)poruszał się jezdnią ulicy (...)w kierunku placu (...)II . Nie utrzymywał prostoliniowego toru jazdy . Fakt ten został zauważony przez funkcjonariusza Policji S. R.oraz Strażnika Miejskiego M. M., poruszających się radiowozem ulicą (...)we W.za tymże samochodem osobowym marki H. (...).

W związku z zaistniałą sytuacją i podejrzeniem , iż kierowca tegoż samochodu jest w stanie nietrzeźwości funkcjonariusz Policji S. R. dokonał zatrzymania ww pojazdu do kontroli . Zatrzymania dokonano na ulicy (...) we W. poprzez wyminięcie tegoż pojazdu i zasygnalizowanie jego zatrzymania się .

Po zatrzymaniu tegoż samochodu osobowego jego kierowcą okazał się M. R. .

W samochodzie tym nie było żadnego innego pasażera , nikt z tego samochodu po jego zatrzymaniu nie wysiadał .

Dowody :

zeznania świadka S. R. , k. 11, 50 akt

zeznania świadka M. M. , k. 50-51 akt

wyjaśnienia oskarżonego M. R. , k. 18 , 46-47 akt

Od M. R. wyczuwalna była silna woń alkoholu , został on przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu .

W wyniku badania stwierdzono u M. R. o godz. 1.07 dnia 15 listopada 2012 roku 1,13 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu , o godz. 1.10 tego samego dnia, 1,12 mg/l w wydychanym powietrzu .

Dowody :

zeznania świadka S. R. , k. 11, 50 akt

zeznania świadka M. M. , k. 50-51 akt

wyjaśnienia oskarżonego M. R. , k. 18 , 46-47 akt

protokół użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego - k. 3 akt

Prawomocnym wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego dla Wrocławia –Śródmieścia II Wydział Karny z dnia 10 listopada 2009 roku w sprawie o sygn. akt II K 1213/09 M. R. za czyn z art. 178 a § 1 k.k. został skazany na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, orzeczono również wobec M. R. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat.

Dowody :

prawomocny wyrok nakazowy Sądu Rejonowego dla Wrocławia –Śródmieścia II Wydział Karny z dnia 10 listopada 2009 roku w sprawie o sygn. akt II K 1213/09, akta w załączeniu

M. R. urodził się dnia 5 lipca 1979 roku. Jest żonaty, ma na utrzymaniu dzieci. Posiada wykształcenie wyższe średnie, pracuje zarobkowo.

Był karany sądownie.

Dowody :

wyjaśnienia oskarżonego M. R., k. 18

karta karna – k. 23 akt

wywiad środowiskowy – k. 29 akt

Oskarżony **M. R.** w toku postępowania przygotowawczego, tj. w dniu 15 listopada 2012 przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień (k. 18 akt)

W toku postępowania przed Sądem oskarżony zmienił wyjaśnienia i nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż dnia 15 listopada 2012 roku nie kierował samochodem przed zatrzymaniem, w samochodzie tym jedynie siedział a samochód ten uprzednio nie poruszał się jedynie stał na prawym pasie ulicy (...), mając włączone światła awaryjne. W ocenie oskarżonego samochód ten prowadził jego kolega, tym niemniej nie zna jego danych osobowych (k. 46-47 akt)

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd doszedł do przekonania, iż zarówno sprawstwo jak i вина M. R. w zakresie zarzucanego mu czynu nie budzą najmniejszych wątpliwości.

Dokonując ustaleń faktycznych, Sąd oparł się przede wszystkim na dowodach z zeznań świadka S. R., M. M., a częściowo na wyjaśnieniach samego oskarżonego M. R. oraz dodatkowo na dowodach z dokumentów, w postaci protokołu użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego, protokołu zatrzymania. Powyższe dowody stanowiły spójny, logiczny i wzajemnie się uzupełniający materiał dowodowy, mogący stanowić podstawę dla czynienia jednoznacznych i stanowczych ustaleń faktycznych.

Oceniając wyjaśnienia oskarżonego M. R., Sąd uznał, iż zasługują one na danie im wiary jedynie w zakresie w jakim znajdowały one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. Sąd zatem nie dał wiary tym wyjaśnieniom oskarżonego, w których twierdził jakoby to nie prowadził i nie kierował samochodem osobowym przez jego zatrzymaniem w dniu 15 listopada 2012 roku na ulicy (...)we W.. Wyjaśnienia te pozostają w sprzeczności z treścią zeznań naocznych świadków zdarzenia, a mianowicie funkcjonariusza Policji S. R. oraz Strażnika Miejskiego M. M., przedstawiających w tym zakresie odmienną wersję wydarzeń. Świadczy o tym, iż to oskarżony przed zatrzymaniem poruszał się przedmiotowym samochodem. Jak wynika z relacji tychże świadków

jechali oni przed zatrzymaniem za samochodem prowadzonym przez oskarżonego około 500 metrów a po jego zatrzymaniu z samochodu tego nie wychodziła żadna inna osoba, to oskarżony kierował tymże pojazdem. W rezultacie Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego w powyższym zakresie. Za wiarygodne uznając jedynie te, które dotyczyły spożywania przez oskarżonego alkoholu w barze przy ul. (...) w nocy z 14/15 listopada 2012 roku. Zauważyć również należy, iż wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie nie są konsekwentne, początkowo bowiem oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu nie kwestionując w żaden sposób jego okoliczności.

W istocie zatem Sąd zrekonstruował stan faktyczny niniejszej sprawy przede wszystkim w oparciu o zeznania funkcjonariusza Policji – S. R. i S. Miejskiego M. M., którzy wyczerpująco, precyzyjnie i rzetelnie opisali przebieg przedmiotowego zdarzenia i podstawy podjętej interwencji. Sąd nie stwierdził przy tym jakichkolwiek okoliczności, które mogłyby podważyć prawdziwość ich zeznań. Zeznania tych świadków są konsekwentne, logiczne, spójne, wzajemnie się uzupełniają nie budząc jakichkolwiek wątpliwości, co do ich wiarygodności.

Odnosnie danych osobopoznawczych dotyczących M. R. Sąd wykorzystał ponadto jego wyjaśnienia oraz dane wynikające z aktualnej karty karnej.

Istotnym źródłem ustaleń były także dowody z dokumentów w postaci protokołu użycia kontrolno-pomiarowego, ustaleń policyjnych w trybie art. 231 k.p.k., danych o karalności oraz akt sprawy tut. Sądu o sygn. II K 1213/09. Dowody te zostały pozyskane i sporządzone w sposób rzetelny, zgodnie z obowiązującymi procedurami, dlatego też należy uznać je za wiarygodne.

W ocenie Sądu zachowanie oskarżonego M. R. polegające na tym, że w dniu 15 listopada we W., znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadził samochód osobowy marki H. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, mając w wydychanym powietrzu 1,13 mg/l alkoholu wyczerpało ustawowe znamiona występku typizowanego w art. 178 a § 1 k.k. Jednocześnie wobec faktu, iż oskarżony był uprzednio prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia II Wydział Karny z dnia 10 listopada 2009 roku, sygn. akt II K 1213/09, swym zachowaniem wyczerpał równocześnie znamiona przestępstwa z art. 178 a § 4 k.k.

Odpowiedzialności karnej z art. 178 a § 1 k.k. podlega ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Jest to przestępstwo formalne. Sam fakt prowadzenia w takim stanie pociąga za sobą odpowiedzialność z tego przepisu, chociażby pojazd był prowadzony prawidłowo i kierujący nie spowodowałby konkretnego niebezpieczeństwa. Należy wskazać, iż odpowiedzialność na podstawie przepisu art. 178a § 1 k.k. ma miejsce zarówno wtedy, gdy sprawca ma świadomość, że znajduje się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, jak również gdy przewiduje, że w wyniku upływu czasu alkohol jeszcze nie uległ wydaleni z organizmu i na to się godzi.

W świetle powyższych ustaleń faktycznych i przeprowadzonej oceny dowodów Sąd uznał, iż oskarżony M. R. bezsprzecznie wyczerpał swoim zachowaniem znamiona występku z art. 178 a § 1 k.k., albowiem kierował samochodem, jadąc drogą publiczną, będąc pod wpływem sporej dawki alkoholu etylowego. Nie ulega również wątpliwości, iż oskarżony swym zachowaniem jako skazany prawomocnym wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia II Wydział Karny z dnia 10 listopada 2009 roku w sprawie o sygn. akt II K 1213/09 M. R. za czyn z art. 178 a § 1 k.k., wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. Zgodnie bowiem z treścią tegoż artykułu odpowiedzialności karnej podlega ten, kto jako sprawca czynu określonego w § 1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

Zawinienie M. R. polegało na tym, że podjął decyzję o jeździe samochodem, pomimo że wcześniej spożywał alkohol. Będąc osobą z dostatecznym doświadczeniem życiowym z pewnością przewidywał możliwość, że po wypiciu bezpośrednio przed rozpoczęciem jazdy alkoholu, mógł znajdować się w stanie nietrzeźwości, wykluczającym możliwość uczestniczenia w ruchu, pomimo tego godził się na to. Jeśli chodzi o miarę stanu nietrzeźwości, to na gruncie kodeksu karnego, znajduje ona swoją normatywną definicję w art. 115 § 16 k.k.

W ocenie Sądu momencie popełnienia czynu oskarżony nie cierpiał niedostatków w zakresie swojej poczytalności. Zarzut spotkał go z tego powodu, że będąc osobą dojrzałą, poczytalną, w pełni sprawną intelektualnie, nie znajdującą się w anormalnej sytuacji motywacyjnej, będąc niewątpliwie świadomym bezprawności przedsięwziętego czynu, zdecydował się na jego wykonanie i tym samym naruszenie normy prawnej. Innymi słowy, wina M. R. w zakresie powyższego przestępstwa polegała na tym, iż zdając sobie sprawę z naganności postępowania, umyślnie naruszył zasadę bezpieczeństwa w ruchu drogowym, wsiadając za kierownicę samochodu w stanie nietrzeźwości i poruszając się nim po drodze publicznej, czym stwarzał realne i bezpośrednie zagrożenie dla życia i zdrowia innych uczestników ruchu.

Biorąc przeto pod uwagę wszystkie elementy podmiotowe i przedmiotowe stopnia społecznej szkodliwości czynu, w oparciu o przesłanki sądowego wymiaru kary wynikające z art. 53 k.k. Sąd uznał, iż współmierną do powyższych okoliczności, będzie kara orzeczona w wyroku, kara 1 roku pozbawienia wolności. W przekonaniu Sądu kara pozbawienia wolności w orzeczonym wymiarze spełni stawiane jej cele zapobiegawcze i wychowawcze w odniesieniu do oskarżonego, jak też w sposób prawidłowy wpłynie na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa. Jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę rodzaj i stopień naruszenia ciążyących na sprawcy obowiązków. Sąd nie dopatrywał się okoliczności łagodzących po stronie oskarżonego M. R. .

Jednocześnie, biorąc pod uwagę postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste Sąd uznał, że można wobec oskarżonego M. R. przyjąć pozytywną prognozę kryminologiczną. Oskarżony nie jest sprawcą zdemoralizowanym i zdaniem Sądu mimo nie wykonywania orzeczonej kary osiągnie ona stawiane jej cele. Tym samym Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary, na najkrótszy wobec sprawcy okres próby, lat 2. Zdaniem Sądu warunkowo zawieszona kara jest wystarczająca dla osiągnięcia celów w zakresie prewencji szczególnej oraz generalnej poprzez kształtowanie właściwych postaw w społeczeństwie. Powinna tym samym zapobiec popełnianiu przez niego przestępstw w przyszłości.

Korzystając z dyspozycji art. 71 § 1 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu M. R. karę grzywny wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych.

Sąd na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł obligatoryjny wobec nietrzeźwych sprawców przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, określając czas jego stosowania na okres 2 lat, mając na uwadze przede wszystkim zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu u oskarżonego w momencie zatrzymania oraz okoliczności dotyczące warunków w jakich to zatrzymanie nastąpiło, pora nocna, sposób poruszania się kierowanym przez oskarżonego pojazdem. Sąd chciałby w tym miejscu szczególnie mocno podkreślić, iż orzeczony środek karny jest w istocie jedyną dolegliwością wynikającą z wyroku tak ściśle związaną z czynem zabronionym, którego dopuścił się M. R. . Reakcja prawnokarna zawsze musi pozostawać w funkcjonalnym związku z charakterem czynu. Skoro oskarżony swym zachowaniem spowodował realne zagrożenie dla bezpieczeństwa tak swojego jak i innych osób, prowadząc samochód w stanie nietrzeźwości, należy uniemożliwić mu, w najbliższej przyszłości, prowadzenie pojazdów mechanicznych, eliminując tym samym, przynajmniej potencjalnie, możliwość popełnienia tego czynu ponownie.

Zgodnie z brzmieniem art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego dnia 15 listopada 2012 roku.

Uznając jednocześnie, iż oskarżony M. R. nie uzyskuje wysokich dochodów, mając przy tym na uwadze orzeczenie kary grzywny Sąd uznał za celowe zwolnienie go od kosztów sądowych w tym od opłaty na podstawie art. 624 § 1

k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.).